

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hexameron Mysteriologicvm in quo ex Gen. c. 1.
Cosmopoeja Hominis Lapsi Mystica id est Omnia omnium
à Creatione Mundi statuum propriè dicta Sacramenta
salutis perditae restaurativa nec non Hierarchia ...**

**Stummel, Friedrich
Sneps, Martin**

Herbipoli, 1663

Reseratio Trigesima Prima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9468

tes, sunt steriles, Deo per suos Vicarios loquente fiunt ad effectum remissionis peccatorum fecunda, agitur hic itaq; de Ministro presertim quo ad casus reservatos, & ejus approbatione.

EXtra controversiam est, Ministrum Sacramenti poenitentiae esse solum Sacerdotem; Trident. Si quis dixerit non solos Sacerdotes esse Ministros absolutionis, sed omnibus & singulis Christi Fidelibus esse dictum: Quaecumq; ligaveritis super terram, erunt ligata & in Caelo, & quaecumq; solveritis super terram, erunt soluta & in caelo. Item: quorum remiseritis peccata remittuntur eis, & quorum retinueritis retenta sunt.

Trid.
ses. 14.
c. 6.
can. 10.

Matth.
16. v. 11.

Joan.
20.

„sunt: quorum verborum vir-
 „tute quilibet absolvere possit
 „peccata, publica quidem per
 „correctionem duntaxat, si
 „correptus acquieverit, secre-
 „ta verò per spontaneam con-
 „fessionem, anathema sit.

Quid clarius? ad licitè ta-
 men & validè absolvendum
 sæculares (Regulares non
 concernit) requiritur, ut Sa-
 cerdos ritè sit approbatus ab
 Episcopo vel Confessarii, vel,
 quod probabilius asseritur, ab
 Episcopo pœnitentis, in pra-
 xi tutissimum est, approbatio-
 nem procurare ab Ordinario
 Domicilii, & dum in alia Diœ-
 cesi versatur, similiter eam à
 Diœcesano obtineat, si ibi
 confessiones subditorum illi-
 us excipere velit, sententia
 quip-

quippe, quod qui approbatus
 ab uno Episcopo, censeatur
 approbatus in aliis Diocesi-
 bus, atque ubivis locorum ad
 confessiones audiendas post
 Bullam Urbani VIII, quæ inci-
 pit: *cum sicut accepimus* datam
 12. Septembris 1628. & post
 Breve Innocentii X. Alexan-
 dri VII, 1659, die 30. Januarii
 parum tuta, & in praxi Curia
 improbabilis, imò declaratio
 Congregationis Generalis
 Romanæ & Universalis Eccle-
 siæ in Palatio Apostolico
 Montis Quirinalis coram San-
 ctis. D. N. Alexandro VII, eo-
 que approbante, celebrata
 qualificavit eam falsam & ani-
 marum salutem perniciosam an-
 nò, die supercit. Approba-
 tio per modum justæ senten-
 tiæ

tia datur, proinde transit in rem judicatam, & absque rationabili causa suspendi non debet, approbatio petita, ab Episcopo negata nequaquam sufficit ad legitimandum Sacerdotem secularem pro ministerio hujus Sacramenti licito & valido, id quod asserunt non absque fundamento gravissimi Theologi de Regularibus etiam, si excipias Prædicatores & Minores ob Clementinam *Dudum de Sepulturis* juri canonico insertam, ut juxta formam ibi præscriptam præsentati, ac ab Episcopis rejecti habeantur ab ipsa Sede Apostolica pro approbatis.

In Ministro Sacramenti penitentia ultra potestatem Ordinis, Jurisdictionis ac appro-
ba.

bationem à jurisdictione sepa-
 rabiliter distinctam requirun-
 tur insuper quasi diversarum
 qualitates personarum, nimi-
 rum: *Judicis Docti; Medici ex-*
perti; Doctoris probati, ac de-
 nique *Pastoris ovem minantis*:
Docti Judicis quidem, ut sal-
 tem in habitu & virtualiter
 gravitatem, sive ex genere, si-
 ve ex circumstantiis ad sui anne-
 xam dijudicare, ad minimum
 prudenter in ordine ad con-
 sultationem & studium neces-
 sarium, dubitare sciat; scire
 etiam tenetur casus reserva-
 tos; qui habeant censuram
 annexam, casus contra præce-
 pta divina tam naturalia, quàm
 positiva, item contra Eccle-
 siastica utpote impedimenta,
 casus matrimonii, status cle-

ricalis &c. quare qui eligunt
 vel promovent scienter talem,
 qui huiusmodi scientiam non
 habet, imò & qui permittit se
 eligi aut promoveri, cum pos-
 sit impedire; peccant morta-
 liter, esto confessio talis bonâ
 fide facta pro valida censeri
 debeat. *Medici* qualitates in
 ministerio requiruntur, ut
 sauciatis conscientis mederi
 possit; *Doctores probati*, ut pru-
 denter dubia (salvâ pœnitentis
 opinione probabili, cui in hoc
 foro Confessarius etiam con-
 tra propriam se conformare
 debet) resolvat, ignorantias &
 errores in materia salutis ma-
 nifestet, parietem conscien-
 tiæ ingenuâ dexteritate fodi-
 at, ut abominationes, quæ in
 tenebris sunt ad lucem prodi-
 re

re faciat, attamen ob notitiam
 ex confessione alterius hau-
 stam non est alteri peccatum
 suum differenti neganda abso-
 lutio, cum tali non magis pro-
 se, quam contra se credere re-
 meatur; *Pastoris*, ut charita-
 te fervens oviculam infirmam
 suis quandoque humeris por-
 tet, & soletur, quandoque et-
 iam terrore feriat ad salutem.
 Curati tenentur audire con-
 fessiones subditorum per se,
 vel per alium, non solum in
 Paschate & articulo mortis, ut
 & quivis alius, sed quoties-
 cunq̄ aliàs necessarium est,
 aut ad pœnitentis spirituale
 augmentum valde utile &
 proficuum. *Fratres Minores*,
 & alii eorum privilegia parti-
 cipantes à suis superioribus
 de-

igunt
 alem,
 non
 ttit se
 n pos.
 norta-
 s bonâ
 enleri
 tes in
 , ut
 ederi
 t pru-
 tentis
 in hoc
 con-
 rmare
 tias &
 is ma-
 scien-
 fodi-
 quæ in
 prodi-
 re

deputati, & ab Episcopis approbati possunt audire confessiones omnium utriusque sexus Fidelium (sub quibus etiam intellige personas Religiosas, nisi per speciale statutum prohibeantur) non solum ad eorum Ecclesias recurrentes, sed etiam aliarum quarumcunq; Provinciarum, Civitatum & Dioceseon per universum Orbem, in domibus etiam privatis, tempore item Paschali iis confitendo satisfaciunt Canonis, *omnis utriusque sexus*, dummodo communionem paschalem sumant in propria Parochia. Indubitatum est, posse Praelatos, qui peccata reservant, atque eorum improporcionata jurisdictione Superiores, posse, inquam,

quam, directè & per se ordi-
nariâ potestate à casibus sibi re-
servatis absolvere. Episcopis
in Concilio Tridentino con-
ceditur facultas suos subditos
absolvendi à casibus occultis S.
Sedi reservatis per se, vel per
Vicarium ad id specialiter de-
putatum, absolutio ab hæresi
eis, non eorum Vicariis est
permiffa. Reservatio terminas-
tur & concluditur regimine
territorii & non Personis, un-
de peregrini, Scholastici, Mer-
catores propriam Diœcesim
habentes, absolvi possunt à
prædictis casibus ab alieno E-
piscopo, imò & à quocunq̃ue
Confessario in aliena Diœcesi,
in qua non reservantur, si bo-
nâ fide eam adierint. Si quis ur-
gente præcepto communio-

Ses. 24.
c. 6.

nis aut celebrandi missam non
 habeat copiam accedendi per
 se, vel per alium ad eum, qui
 possit absolvere à casibus re-
 servatis, quibus est obstrictus,
 licitè dimidiare potest confes-
 sionem, & ita confessus absol-
 vi directè à non reservatis in
 confessione expressis, indire-
 ctè à reservatis in confessione
 omisissis, cum onere confiten-
 di reservata habenti potesta-
 tem. Si potest adiri Superior,
 cui sunt peccata reservata, &
 ille non possit audire integrâ
 confessionem, velit tamen
 audire reservata, & tunc o-
 misissis cæteris potest superior
 tollere reservationem, vel a-
 lium delegare, cum potestate
 absolvendi, vel dare potesta-
 tem eligendi Confessariū, qui
 eum

non
 per
 qui
 re-
 ctus,
 nes-
 absol-
 tis in
 direc-
 sione
 fiten-
 testa-
 erior,
 ta, &
 tegrā
 amen
 nc o-
 perior
 vel a-
 testate
 otesta-
 ū, qui
 eum

eum absolvat; potest præterea Superior Confessario auctoritatem postulanti pœnitentiam secretam imponere, aut imponendam à Confessario taxare, quam & imponere tenebitur sub peccato mortali, & pœnitens acceptare, si à reservatis absolvi velit: Quicumque Superior voluerit audire Sacramentaliter peccata reservata, obligatur sub peccato mortali, cessante gravissimā necessitate, omnia peccata mortalia illius præter reservata audire, atque ab iisdem absolvere. Dummodo quis confitetur casum reservatum, probabilissimè cessat reservatio, etiamsi invalida sit, idem dicimus, si confessus fuerit alicui habenti potestatem

cum

cum intentione plenè confi-
 tendo & plenam absolutio-
 nem à reservatis accipiendi,
 proinde non nisi inculpabili-
 ter obliviscitur peccati alicu-
 jus reservati, talis potest postea
 à quocunque communi con-
 fessario ab isto reservato absol-
 vi. Regulares Praelati Fratrum
 Minorum, Generalis, Provin-
 ciales & eorum Vicarii possunt
 absolvere suos subditos, et-
 iam hospites ab omnibus cas-
 sibus à quibus possunt Ep-
 piscopi suos, imò ab omnibus
 commissis ante vel post in-
 gressum Religionis, & à qui-
 buscunque censuris à jure, vel
 à Judice generaliter promul-
 gatis, nisi tam enormes fo-
 rent, quod sint ad Sedem Apo-
 stolicam destinandæ. Super-
 rior

rior
 & e
 tate
 qui
 peti
 grav
 si ei
 quâ
 cede
 vole
 perf
 quin
 aut
 RES
 Reso
 sin
 &
 R
 ca
 re
 à
 po

rior ex justitia, ratione officii,
 & ex charitate tenetur facultatem concedere Confessario, qui nomine pœnitentis illam petit, quotiescunq̄ue credit graviter subdito obfuturum, si ei petita negetur facultas, quâ in re petens ita cautè procedere debet, ut Superior, si volet, in notitiam casus, non personæ, possit devenire, alioquin reus erit fractionis sigilli, aut secreti naturalis.

RESERVATIO TRIGESIMA SECUNDA.

Resolvitur quinam de jure possint casus reservare, item quot & qui, possint reservari à Regularibus, ubi referuntur casus pro Regul. à Clem. VIII. reservati, & Bulla Cœnae quæ à solo Summo Pontifice absolvi possunt.

H

Su-